

วารสารธรรมเพื่อชีวิต

JOURNAL OF DHAMMA FOR LIFE

ISSN: 2822-048X

<https://soo8.tci-thaijo.org/index.php/dhammalife/index>

Original Research Article

Application of Modern Organization Management to Improve Waste Disposal Efficiency of the North Bangkok Area Group

การประยุกต์ใช้การจัดการองค์การยุคใหม่เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการกำจัดขยะของกลุ่มเขต

กรุงเทพเหนือ

Athtawoot Boondhammakhon^{1*}, & Tanachat Pratoomsawat²

อัฐวุฒิ บุญธรรมคุณ^{1*}, & ธนชาติ ประทุมสวัสดิ์²

ARTICLE INFO

Name of Author &
Corresponding Author: *

1. Athtawoot Boondhammakhon*

อัฐวุฒิ บุญธรรมคุณ

Faculty of Liberal Arts, Krirk University,
Thailand.

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก

Email: athtawoot@gmail.com

2. Tanachat Pratoomsawat

ธนชาติ ประทุมสวัสดิ์

Faculty of Liberal Arts, Krirk University,
Thailand.

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก

Email: jack0816555419@gmail.com

คำสำคัญ:

การจัดการองค์การยุคใหม่, การพัฒนา,
ประสิทธิภาพ, การกำจัดขยะ

Keywords:

Modern Organizational Management,
Efficiency, Improvement, Waste
Management

Article history:

Received: 06/05/2025

Revised: 10/06/2025

Accepted: 20/08/2025

Available online: 07/09/2025

How to Cite:

Boondhammakhon, A. & Pratoomsawat, T. (2025). Application of Modern Organization Management to Improve Waste Disposal Efficiency of the North Bangkok Area Group. *Journal Dhamma for Life*, 31(3), 632-652.

ABSTRACT

This research aims to: 1) examine the current issues in waste management in Northern Bangkok districts, 2) explore the application of modern organizational management approaches to improve waste management efficiency, and 3) propose practical guidelines for enhancing waste management through modern organizational practices. This study employed a qualitative research methodology, with data collected from 30 participants, including community committee members, waste management officers, and local residents in the Northern Bangkok area. The research instrument was an in-depth interview, and data were analyzed using content analysis.

The findings revealed that waste separation practices in the target area remain informal and depend largely on voluntary participation, resulting in ineffective segregation. Recyclable materials are often mixed with general waste, and waste disposal frequently occurs at incorrect locations and times. To address these issues, the study suggests the integration of modern organizational management through the use of innovative technologies such as automated waste separation systems, smart waste management using sensors and mobile applications to monitor bin capacity, and data analysis for effective planning. Furthermore, community engagement is vital, including public education, training on recycling practices, motivational strategies such as rewards, and collaborations with local organizations and recycling businesses. Additional recommendations include structured waste management planning based on waste categories (recyclable, organic, hazardous), sustainable resource use,

ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย
Thai Journal Citation Index Centre

<https://so08.tci-thaijo.org/index.php/dhammalife/index>

promotion of recyclable products, reduction of single-use materials, and cultivation of a recycling culture within the community. Policy suggestions focus on raising awareness, fostering environmental responsibility, encouraging public participation in waste management, building partnerships with stakeholders, and establishing channels for public feedback. These approaches collectively aim to significantly improve waste management efficiency and promote sustainable urban living in Northern Bangkok.

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาการกำจัดขยะในกลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ 2) ศึกษาการจัดการองค์การยุคใหม่ที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาประสิทธิภาพการกำจัดขยะ และ 3) เสนอแนะแนวทางการจัดการองค์การยุคใหม่เพื่อการจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ประกอบด้วย กรรมการชุมชน เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการกำจัดขยะ และประชาชนในพื้นที่กลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการจัดการขยะในกลุ่มเขตกรุงเทพเหนือเกิดจากการคัดแยกวัสดุรีไซเคิลที่ยังไม่เป็นระบบและพึงพาความสนใจของประชาชน ขยะมักถูกทิ้งผิดจุดและผิดเวลา สำหรับแนวทางการจัดการองค์การยุคใหม่ที่เหมาะสมในการเพิ่มประสิทธิภาพการกำจัดขยะ ได้แก่ การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรม เช่น ระบบคัดแยกขยะอัตโนมัติ การใช้เซนเซอร์ตรวจสอบปริมาณขยะ และการวิเคราะห์ข้อมูลขยะเพื่อการวางแผนการสร้างร่วมมือของชุมชน เช่น การให้ความรู้และแรงจูงใจแก่ประชาชน การร่วมมือกับองค์กรท้องถิ่นและธุรกิจรีไซเคิล การวางระบบจัดการขยะอย่างเป็นหมวดหมู่ตามประเภทขยะ การส่งเสริมการรีไซเคิล เช่น การใช้ผลิตภัณฑ์ที่สามารถรีไซเคิลได้ การลดการใช้พลาสติก และการสร้างวัฒนธรรมการรีไซเคิลในชุมชน นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอเชิงนโยบายให้สร้างการรับรู้และจิตสำนึกในการจัดการขยะ การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคีเครือข่าย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการขยะอย่างยั่งยืนในเขตกรุงเทพเหนือ

บทนำ

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงของประเทศไทยที่มีบทบาทสำคัญในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นการปกครอง เศรษฐกิจ การคมนาคม การท่องเที่ยว และการบริหารทรัพยากรของประเทศ ทั้งยังเป็นศูนย์รวมของประชากรจำนวนมากจากทั่วประเทศและจากต่างประเทศ ด้วยลักษณะของการเป็น “เอกนคร” ที่มีการเติบโตของประชากรอย่างรวดเร็ว ทำให้กรุงเทพมหานครมีจำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรกว่า 6 ล้านคน และมีประชากรแฝงอีกกว่า 10 ล้านคน (สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล, 2562) การเติบโตนี้ส่งผลให้เกิดปัญหาทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมตามมา โดยเฉพาะปัญหาด้านการจัดการขยะมูลฝอยซึ่งกลายเป็นวิกฤตการณ์สำคัญของ

เมือง จากข้อมูลของสำนักสิ่งแวดล้อม (2561) ระบุว่า กรุงเทพมหานครมีขยะมูลฝอยเกิดขึ้นเฉลี่ยวันละ 10,525 ตัน ซึ่งนับว่าสูงที่สุดในรอบ 8 ปี อีกทั้งยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามการขยายตัวของเมือง การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร และการท่องเที่ยว โดยเฉพาะบริเวณพื้นที่ที่อยู่ใกล้กับเส้นทางคมนาคม เช่น รถไฟฟ้า และย่านศูนย์กลางธุรกิจที่มีผู้คนสัญจรจำนวนมาก ทำให้เกิดการสะสมของขยะในเขตเมืองขึ้นในอย่างน่าวิตก

ปัญหาสำคัญที่พบคือ การคัดแยกขยะยังไม่เป็นระบบ โดยวัสดุรีไซเคิลส่วนใหญ่ยังคงถูกรวบรวมโดยภาคเอกชนแบบไม่เป็นทางการ (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2561) ขาดระบบจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลที่เหมาะสม ทำให้การวางแผนเชิงพื้นที่ของเมืองเพื่อรองรับและจัดการกับขยะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) แม้จะมีการจัดตั้งศูนย์กลางข้อมูลไว้แล้วโดยสำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล แต่การประยุกต์ใช้ข้อมูลดังกล่าวในการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยของกรุงเทพมหานครยังมีข้อจำกัด ทั้งในด้านการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน และการนำไปใช้ในเชิงปฏิบัติจริง จากการทบทวนข้อมูลพบว่า งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยในเขตเมืองใหญ่อย่างกรุงเทพมหานครยังขาดการศึกษาในเชิงพื้นที่ที่เชื่อมโยงกับระบบ GIS เพื่อระบุ "จุดเสี่ยง" หรือ "จุดวิกฤต" ของการเกิดขยะอย่างละเอียด รวมถึงยังขาดการศึกษาที่ใช้ข้อมูลเชิงลึกเพื่อประเมินศักยภาพของชุมชนในการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง โดยเฉพาะในบริบทของแต่ละกลุ่มเขตของกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะพื้นที่และประชากรต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ด้วยเหตุนี้ การวิจัยเพื่อพัฒนาแนวทางหรือโมเดลการจัดการขยะโดยอิงระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ และการมีส่วนร่วมของประชาชน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อรองรับนโยบายการพัฒนาสู่มหานครอัจฉริยะ (Smart City) อย่างยั่งยืน และสามารถจัดการทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการองค์การยุคใหม่

จากผลการศึกษาพบว่า การจัดการองค์การยุคใหม่เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการกำจัดการขยะมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยแนวคิด ทฤษฎี และหลักการจัดการสมัยใหม่ เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและมีทิศทาง (ธีรทัต ชูดำ, 2551; สมยศ นาวิการ, 2547)

1. การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาใช้ในกระบวนการบริหารจัดการเป็นแนวทางสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กร โดยเฉพาะในการจัดการข้อมูลและกระบวนการปฏิบัติงาน เช่น การใช้ระบบสารสนเทศในการจัดเก็บ วิเคราะห์ และรายงานผล (ณัฐพันธ์ เขจรนนท์, 2551; พงศวีร์ สุภาณนท์, 2564) แนวคิดนี้สอดคล้องกับทฤษฎีของ Stoner (1978) ที่เน้นการใช้ทรัพยากรเทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพองค์กร

2. ความเป็นผู้นำและการจัดการทีม ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์สามารถสร้างแรงจูงใจและกำหนดทิศทางขององค์กรได้อย่างชัดเจน การจัดการทีมที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยทั้งภาวะผู้นำและความสามารถในการบริหาร

ทรัพยากรมนุษย์ (พิทยา บวรวัฒนา, 2552; พงศ์สัมพันธ์ ศรีสมทรัพย์, 2545) โดยเฉพาะในองค์กรที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

3. การพัฒนาและการฝึกอบรมพนักงาน การฝึกอบรมและพัฒนาพนักงานเป็นกลยุทธ์ที่ช่วยเพิ่มศักยภาพและสร้างความสามารถในการแข่งขันให้แก่องค์กร (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2548; เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์, 2554) แนวคิดนี้สนับสนุนการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในองค์กรเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4. การสื่อสารและการสร้างความร่วมมือ องค์กรที่มีการสื่อสารที่เปิดเผยและสร้างความร่วมมือได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะสามารถประสานงานและดำเนินงานได้อย่างราบรื่น ซึ่งเป็นพื้นฐานของการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม (ณัฐพันธุ์ เขจรนันท์, 2551; สมยศ นาวิการ, 2547)

5. การจัดการเปลี่ยนแปลง องค์กรยุคใหม่จำเป็นต้องมีการวางแผนการเปลี่ยนแปลงและการบริหารความเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถปรับตัวได้อย่างทันที่ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ (ธีรทัต ชูดำ, 2551; พิทยา บวรวัฒนา, 2552)

6. การมุ่งเน้นลูกค้าและการบริการ การตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าและการให้บริการที่มีคุณภาพ เป็นแนวทางหนึ่งในการสร้างความพึงพอใจและรักษาลูกค้าให้มั่นคง (พงศวีร์ สุภานนท์, 2564; มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2548)

โดยรวมแล้ว แนวทางการจัดการองค์การยุคใหม่ที่มีประสิทธิภาพควรมีความยืดหยุ่น พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และสามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม พร้อมทั้งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนองค์กรไปสู่ความสำเร็จอย่างยั่งยืน

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นและการพัฒนาประเทศ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นและการพัฒนาประเทศ ได้รับการกล่าวถึงอย่างหลากหลายในระดับสากลและระดับชาติ โดยมีจุดเน้นสำคัญอยู่ที่ “การพัฒนาคน” เป็นเป้าหมายสูงสุดของการพัฒนา เช่น องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO, 1982) ได้เสนอหลักการพัฒนาที่เน้นความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม โดยเน้นว่าการพัฒนาจะต้องมุ่งเน้นที่การเสริมสร้างศักยภาพของมนุษย์ เพื่อให้สามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในบริบทของสังคมไทย พระพรหมคุณาภรณ์ (ประยุทธ์ ปยุตโต, 2530) ได้นำเสนอแนวคิดการพัฒนาที่สมดุล โดยชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาที่แท้จริงต้องพัฒนาทั้งด้านวัตถุและจิตใจควบคู่กัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาชุมชนที่เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนและการยกระดับคุณภาพชีวิตจากภายใน จารุนันท์ อินวาท (2550) ได้นำเสนอว่า การพัฒนาชนบทไทยในอดีตเน้นยุทธศาสตร์การเกษตรเพื่อเพิ่มผลผลิตเป็นหลัก โดยใช้กลยุทธการส่งเสริมการเกษตร การพัฒนาชุมชน และการส่งเสริมเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาเสริมบทบาทในชนบท ซึ่งเป็นการวางพื้นฐานการพัฒนาท้องถิ่นที่สำคัญ แม้จะมีความพยายามในการดำเนินนโยบายฟื้นฟูชีวิตชนบท แต่หากไม่มีหน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบอย่างจริงจังก็ไม่อาจนำไปสู่ความสำเร็จอย่างยั่งยืนได้ ธีระภัทรา เอกผาชัย

สวัสดี (2553) อธิวาลย์ ศิลารัตน์ (2549) และกุลพรภัสร์ วงศ์มาจารย์ภิญญา และคณะ (2567) ได้กล่าวถึง ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญ อาทิ ยุทธศาสตร์ความจำเป็นขั้นพื้นฐาน (Basic Needs Strategy) ที่มีเป้าหมายในการสนองตอบความต้องการขั้นต่ำของประชาชนกลุ่มเปราะบางในชนบท การพัฒนาชนบทแบบผสมผสาน และการพัฒนาการเกษตรแบบองค์รวม ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดการพัฒนาแบบองค์รวม (Holistic Development) ที่คำนึงถึงบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของท้องถิ่น

อย่างไรก็ตาม เมื่อบริบททางเศรษฐกิจและสังคมของโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เคยเหมาะสมในอดีตอาจไม่สามารถตอบสนองต่อความท้าทายใหม่ ๆ ได้ จึงจำเป็นต้องมีการทบทวน ปรับปรุง และคิดค้นแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมกับยุคสมัย โดยเฉพาะแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) และการมีส่วนร่วมจากภาคประชาสังคมซึ่งมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงจากรากฐานของท้องถิ่นสู่ระดับประเทศ

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง ความสามารถในการดำเนินงานหรือปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายหรือผลลัพธ์ที่ต้องการ โดยใช้ทรัพยากรให้น้อยที่สุด ทั้งในด้านเวลา ค่าใช้จ่าย และแรงงาน โดยเน้นคุณภาพ ความรวดเร็ว และความคุ้มค่าในกระบวนการ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2546; อนันท์ งามสะอาด, 2551, ในเชิงองค์ประกอบ ประสิทธิภาพประกอบด้วยความประหยัด (economy) ความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน (speed) และคุณภาพของผลลัพธ์ (quality) ซึ่งสะท้อนจากการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม มีขั้นตอนการทำงานที่มีระบบ และให้ผลผลิตที่มีคุณค่า (Certo, 2007; Herbert A. Simon, 1960) นอกจากนี้ ประสิทธิภาพยังสัมพันธ์กับ “ประสิทธิผล” (effectiveness) ซึ่งหมายถึง การทำสิ่งที่ถูกต้องให้บรรลุวัตถุประสงค์ ขณะที่ “ประสิทธิภาพ” เน้นการทำให้ถูกต้องและคุ้มค่าที่สุด (Certo, 2007, Wongmajarapinya et al., 2024) แนวคิดด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน สามารถพิจารณาได้จากหลายมิติ ได้แก่

ความฉับไว ความสามารถในการดำเนินงานให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด โดยไม่ล่าช้า เป็นลักษณะของบุคลากรที่มีความรับผิดชอบและเคารพต่อเวลา (สมพิศ สุขแสน, 2556)

ความถูกต้องแม่นยำ การลดข้อผิดพลาด และการทำงานด้วยความละเอียดรอบคอบ โดยเฉพาะในการใช้ข้อมูล สถิติ และกฎระเบียบต่าง ๆ

ความรู้ การมีองค์ความรู้ในงานอย่างลึกซึ้ง และมีความสามารถในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สูตรเชิงทฤษฎีของ Simon (1960) ประสิทธิภาพ (E) สามารถคำนวณจากผลผลิต (Output) ลบด้วย ปัจจัยนำเข้า (Input)หารด้วยความพึงพอใจ (Satisfaction) ดังนี้

$$E = \frac{O - I}{S}$$

โดย E = Efficiency คือ ประสิทธิภาพของงาน

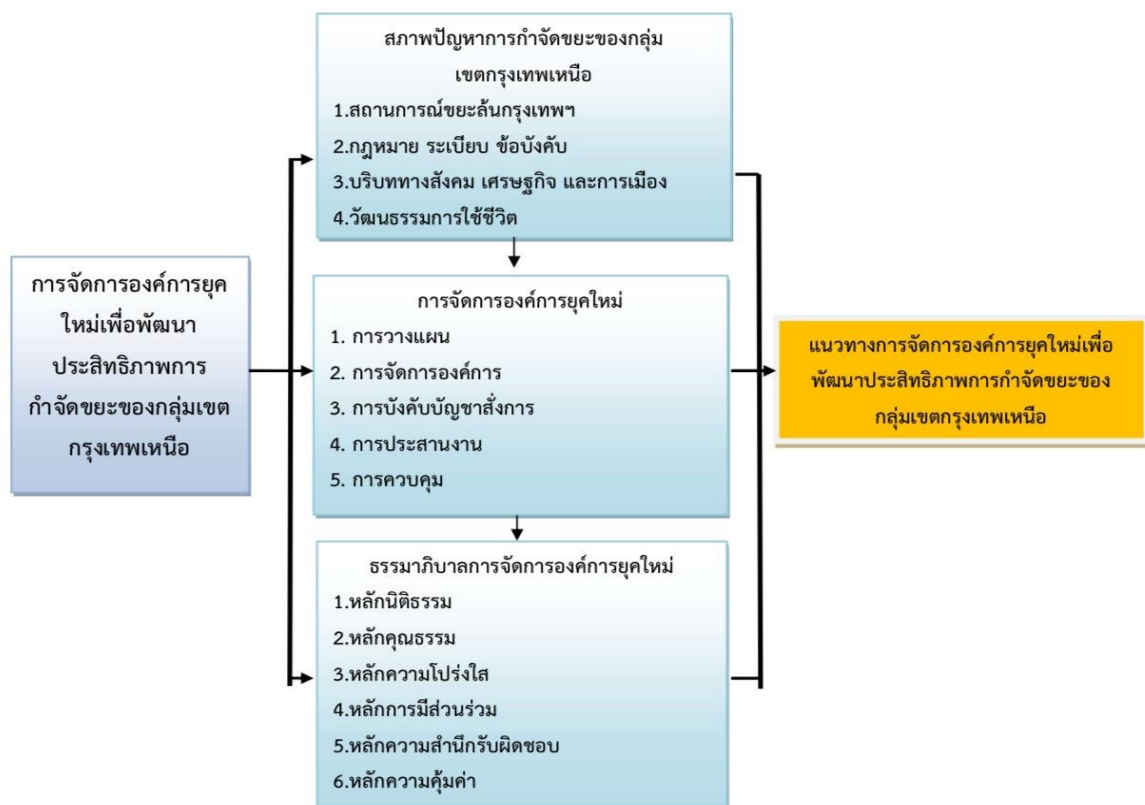
O = Output คือ ผลผลิตหรือที่ได้รับออกมา

I = Input คือ ปัจจัยนำเข้าหรือทรัพยากรทางการบริหารที่ใช้ไป

S = Satisfaction คือ ความพึงพอใจในผลงานที่ออกมา

จากแนวคิดต่าง ๆ ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ คือการดำเนินงานโดยอาศัยความสามารถ ความมุ่งมั่น และทัศนคติที่ดี เพื่อให้บรรลุเป้าหมายด้วยวิธีที่คุ้มค่า ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด มีความรวดเร็ว ถูกต้อง และได้ผลงานที่มีคุณภาพสูงสุด ผู้ที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีความขยันหมั่นเพียร มีความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ และความภาคภูมิใจต่อองค์กร ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาองค์กรให้เติบโตและมีความสามารถในการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการกำจัดการขยะของกลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ
2. เพื่อศึกษาการจัดการองค์การยุคใหม่เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการกำจัดการขยะของกลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการจัดการองค์การยุคใหม่เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการกำจัดการขยะของกลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ

สมมติฐานในการวิจัย

1. งานบุญทอดกฐินมีบทบาทในการส่งเสริมและธำรงไว้ซึ่งคุณค่าทางศาสนาและจริยธรรมในสังคมไทย
2. งานบุญทอดกฐินเป็นกลไกที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ทางสังคม และส่งเสริมความร่วมมือของคนในชุมชน
3. งานบุญทอดกฐินมีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจระดับชุมชนผ่านการกระตุ้นการใช้จ่ายและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ
4. การมีส่วนร่วมในพิธีทอดกฐินส่งผลต่อจิตใจของผู้เข้าร่วม ทั้งในด้านความสงบภายในและความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมในวัฒนธรรม

ระเบียบวิธีในการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลจาก เอกสาร (Documentary Sources), การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview), การสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) เพื่อศึกษาการจัดการองค์การยุคใหม่ในการพัฒนาประสิทธิภาพการกำจัดการขยะของกลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ

แหล่งข้อมูล ประกอบด้วย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เช่น กรรมการชุมชน และเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการกำจัดการขยะในเขตกรุงเทพเหนือ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน 30 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ได้แก่ กรรมการชุมชน, เจ้าหน้าที่ด้านการจัดการขยะ, ประชาชนในพื้นที่ คัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเน้นคุณสมบัติ เช่น ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมกับชุมชน ความสามารถในการสื่อสาร และความยินดีให้ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ศึกษาและวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จัดทำแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) กำหนดกรอบแนวคิดและประเด็นคำถาม เช่น สถานการณ์ขยะในกลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ, ยุทธศาสตร์และมาตรการการจัดการขยะ, ปัญหา อุปสรรค และแนวทางประยุกต์การจัดการองค์การยุคใหม่

กระบวนการเก็บข้อมูล ขออนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง, นัดหมายสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลแต่ละราย ครั้งละประมาณ 60 นาที, ใช้วิธีการจดบันทึก เสียง และภาพนิ่งและ ตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลและจัดหมวดหมู่เพื่อวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามแนวทางของ Miles & Huberman (1994) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน

- การลดข้อมูล เลือกประเด็นสำคัญและจัดระเบียบข้อมูล
- การจัดแสดงข้อมูล สังเคราะห์เป็นหมวดหมู่
- การสรุปผลและตรวจสอบความน่าเชื่อถือ สรุปผลจากข้อมูลเชิงคุณภาพและตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา

ขั้นตอนการวิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้การจัดการองค์การยุคใหม่เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการกำจัดขยะของกลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ แสดงไว้ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ระยะการวิจัย	กระบวนการในการดำเนินการ	กระบวนการในการ
1. ศึกษาสภาพปัญหาการกำจัดขยะและการจัดการองค์การยุคใหม่เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการกำจัดขยะของกลุ่มกรุงเทพเหนือ 2. วิเคราะห์แนวทางการจัดการองค์การยุคใหม่เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการกำจัดขยะของกลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ	1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2. เก็บข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน 30 คน 3. ยกร่างรูปแบบการจัดการองค์การยุคใหม่เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการกำจัดขยะของกลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ 4. ปรับปรุงแก้ไขร่างรูปแบบ/ยุทธศาสตร์ ตามผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำ เสนอแนะเพื่อความสมบูรณ์	1. สรุปผลการวิจัย 2. รูปแบบการจัดการองค์การยุคใหม่เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการกำจัดขยะของกลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ 3. นำเสนอผลการวิจัยรูปแบบการจัดการองค์การยุคใหม่เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการกำจัดขยะของกลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ

ตารางที่ 1 แสดงกระบวนการดำเนินการวิจัย (Research Process)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย การประยุกต์ใช้การจัดการองค์การยุคใหม่เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการกำจัดการขยะของกลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอ 5 ส่วน

ส่วนที่ 1 สถานการณ์ขยะของกลุ่มกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการกำจัดการขยะ

ส่วนที่ 3 มาตรการการกำจัดการขยะกลุ่มกรุงเทพมหานครของหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 4 การประยุกต์การจัดการองค์การยุคใหม่เพิ่มประสิทธิภาพการกำจัดการขยะ

ส่วนที่ 5 ปัญหาและอุปสรรคการกำจัดการขยะ

และมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาหลักในการจัดการขยะในพื้นที่ดังกล่าว ได้แก่ การคัดแยกวัสดุรีไซเคิลที่ยังขาดระบบที่เป็นรูปธรรม โดยส่วนใหญ่ยังคงต้องพึ่งพาความสนใจของประชาชน อีกทั้งยังมีปัญหาเกี่ยวกับการทิ้งขยะผิดจุดและผิดเวลา ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเก็บรวบรวมและกำจัดการขยะของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อันเป็นอุปสรรคต่อการบริหารจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพในระดับพื้นที่

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกสะท้อนว่า การนำแนวคิดการจัดการองค์การยุคใหม่มาใช้ในการจัดการขยะสามารถยกระดับประสิทธิภาพได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม อาทิ ระบบคัดแยกขยะอัตโนมัติ การติดตั้งเซนเซอร์ตรวจวัดปริมาณขยะ รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลขยะเพื่อนำไปสู่การวางแผนและตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังพบว่าการมีส่วนร่วมของชุมชน และการสร้างแรงจูงใจในการลดและคัดแยกขยะ ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้เกิดการจัดการที่มีประสิทธิภาพในเชิงระบบ

ผลการศึกษานำไปสู่ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการขยะในบริบทขององค์การยุคใหม่อย่างครอบคลุม ได้แก่ การจัดระบบการแยกขยะตามประเภท การส่งเสริมการรีไซเคิลผ่านการใช้ผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ การลดการใช้พลาสติก การสร้างวัฒนธรรมการรีไซเคิลในระดับชุมชน ตลอดจนข้อเสนอเชิงนโยบายที่มุ่งเน้นการสร้างความรู้และจิตสำนึกในหมู่ประชาชน และการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคเอกชน เพื่อขับเคลื่อนระบบการจัดการขยะอย่างยั่งยืนในพื้นที่กลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร โดยสรุปโดยภาพรวม งานวิจัยฉบับนี้สามารถตอบวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้อย่างครบถ้วน และให้ข้อเสนอที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะในเชิงระบบได้อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน

ตารางที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์

ข้อ	รายการ	องค์ประกอบ	จำนวน	ร้อยละ
1	อายุ (ปี)	ต่ำกว่า 30 ปี	2	6.66
		31-40	11	36.66
		41-50	12	40.00
		51 ปีขึ้นไป	5	16.68
		รวม	30	100
2	เขต	สายไหม	4	13.33
		บางเขน	5	16.67
		ดอนเมือง	4	13.33
		จตุจักร	5	16.67
		บางซื่อ	4	13.33
		ลาดพร้าว	4	13.33
		หลักสี่	4	13.33
		รวม	30	100
3	อาชีพหลัก	ครู-บุคลากรการศึกษา	12	40.00
		ข้าราชการ	14	46.67
		บริษัท	4	13.33
		รวม	30	100
4	อาชีพเสริม	เพาะกล้าต้นไม้	18	60.00
		อาหารตามสั่ง	5	16.67
		ขยะพลาสติก ขวดแก้ว กระดาษ	7	13.33
		รวม	30	100
5	วุฒิทางการศึกษา	ปวช./ปวส.	11	36.66
		ปริญญาตรี	18	60.00
		สูงกว่าปริญญาตรี	1	3.67
		รวม	30	100

จากตารางที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์พบว่า อายุ 41-50 ปี ร้อยละ 40.00 มากที่สุด สังกัดเขตบางเขน จตุจักร มากที่สุด ร้อยละ 16.67 อาชีพหลัก ข้าราชการ มากที่สุด ร้อยละ 46.67 อาชีพเสริม เพาะกล้าต้นไม้ มากที่สุด ร้อยละ 60.00 วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี มากที่สุด ร้อยละ 60.00

ตารางที่ 3 แสดงสรุปการให้สัมภาษณ์ประเด็นภาพรวมของยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการกำจัดขยะกลุ่มกรุงเทพเหนือ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ประเด็น	ผลการสัมภาษณ์	จำนวน
กรรมการชุมชน	การบริหารจัดการการกำจัดขยะ	1. เขตมีระบบการจัดเก็บขยะ แต่ยังไม่เก็บไม่ถูกใจ 2. รถขยะก็เหม็น ได้กลิ่นขยะปวดหัว ก็ปวดหัวมาก 3. ไม่ต้องวางยุทธศาสตร์รื้อครับเอาแบบอื่นๆ คือ เก็บขยะในซอยบ้านให้เป็นเวลาเถอะครับ 4. กรุงเทพฯมียุทธศาสตร์หลายอย่างมาก แต่ทำไมปัญหาไม่ได้รับการพัฒนาโดยเฉพาะการเก็บขยะ ต้องถึงขั้นเป็นยุทธศาสตร์ 5. ไม่ต้องเป็นยุทธศาสตร์ 6. การกำจัดขยะมอบอำนาจให้ประชาชน บ้านประชาชนจะได้ทำได้สะดวก คล่องตัวเก็บขยะได้ด้วยและมีความมั่นใจว่าในซอยบ้านสะอาด	18
เจ้าหน้าที่	การบริหารจัดการการกำจัดขยะ	1. ควรวางยุทธศาสตร์นะคะ บ้านเมืองจะได้สะอาดงบประมาณก็ควรมีในการดำเนินงาน การปฏิบัติตามยุทธศาสตร์นะคะ 2. ไม่ต้องวางยุทธศาสตร์รื้อครับเอาแบบอื่นๆ คือ เก็บขยะในซอยบ้านให้เป็นเวลา 3. มียุทธศาสตร์การกำจัดก็ดี จะได้บ้านเมืองสะอาด และสวยงาม พนักงานเขตจะได้ดูน่าเชื่อถือ พนักงานเก็บขยะได้มีเสื้อผ้าแบบเดียวกันใส่ ตัวไม่มีกลิ่น รถขยะไม่มีกลิ่น 4. กรุงเทพฯมียุทธศาสตร์หลายอย่างมาก แต่ทำไมปัญหาไม่ได้รับการพัฒนา โดยเฉพาะการเก็บขยะ ต้องถึงขั้นเป็นยุทธศาสตร์	16

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ประเด็น	ผลการสัมภาษณ์	จำนวน
ประชาชน	การบริหารจัดการการกำจัดขยะ	1. รถขยะกลิ้งเหม็น 2. มาไม่เป็นเวลา เดี่ยวมาเช้า เดี่ยวมาเที่ยง เดี่ยวมาบ่าย เวลาไม่แน่นอน 3. พนักงานเก็บขยะก็น่ากลัว ไม่กล้าเข้าไปพูดคุยใกล้ๆ เพราะเหม็นขยะ 4. ไม่ต้องเป็นยุทธศาสตร์ 5. การกำจัดขยะมอบอำนาจให้ประชาชน บ้านประชาชนจะได้ทำได้สะดวก คล่องตัวเก็บขยะได้ด้วยและมีความมั่นใจว่าในซอยบ้านสะอาด	17

ตารางที่ 4 แสดงสรุปการให้สัมภาษณ์ประเด็นภาพรวมของมาตรการการกำจัดขยะกลุ่มกรุงเทพเหนือของหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกลุ่มกรุงเทพเหนือ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ประเด็น	ผลการสัมภาษณ์	จำนวน
กรรมการชุมชน	มาตรการการกำจัดขยะกลุ่มกรุงเทพเหนือของหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	1. ฉะนั้นหากผมอยากทิ้งตรงไหน ก็ได้ ก็พอจะทราบนะครับว่ามีมาตรการปรับบุคคลที่ทิ้งขยะไม่เป็นที่เป็นทาง แต่ก็ไม่เห็นว่ามีใครถูกปรับจากการทิ้งขยะแต่อย่างใด ไม่เห็นต้องกลัวอะไรคะ 2. ผมว่า กทม.ไม่ได้ทำตามมาตรการการทิ้ง การกำจัดขยะแต่อย่างใด เพราะดูจากถังขยะวางตามถนนฟุตบาทมากขึ้น มองใกล้ ๆ ไกล ๆ ไม่เห็นเศษขยะนะคะ 3. เมื่อวันก่อนขับรถไปในซอย ถนนแยก ยังเห็นถังขยะและกองขยะ สกปรกมาก มาก คงไม่มีเขตไปเก็บขยะ นะ แต่พอมาถนนเมน เห็นว่า สะอาด แสดงว่า รถขยะเข้าไม่ถึงในซอย เก็บขยะเฉพาะต้นซอย ออกมาถนนเมนหน้าบ้าน ที่ปากซอย กองขยะเยอะมาก กลิ่นเหม็นมาก ๆ ปากซอยเหม็นมาก ไม่รู้ว่า เขตทำอะไรอยู่ เลือกลงขยะเฉพาะพื้นที่มั่ง 4. ดิฉันว่า ควรทำป้ายใหญ่ๆติดมาตรการให้เห็นชัด คนที่ผ่านไปผ่านมาจะได้เคารพมาตรการการเก็บขยะ 5. ดิฉันว่า มาตรการการกำจัดขยะล้ำสมัยมาก ต้องปรับปรุงทันสมัย ทันตามยุคตามสมัย อีกอย่างบ้านเมืองเจริญมากๆ คนจะได้เจริญในนิสัยคู่ขนานกับบ้านเมืองที่เจริญครับ	22

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ประเด็น	ผลการสัมภาษณ์	จำนวน
เจ้าหน้าที่	มาตรการการ กำจัดขยะกลุ่ม กรุงเทพเหนือ ของหน่วยงานที่ มีส่วนเกี่ยวข้อง	1. ก็ไม่ว่าจะมีมาตรการอย่างไร ระเบียบอย่างไร ทั้งขยะแล้ว ก็ไม่เคยถูกปรับนะครับ 2. ดิฉันคิดว่า คนเรามีจิตสำนึก มีการศึกษา มีความ รับผิดชอบ ไม่มั่งง่ายเหมือนเมื่อก่อน บ้านเมืองถนนหนทาง เลยไม่มีขยะ 3. ผมว่าบังคับใช้มาตรการกฎหมายจริงๆจังๆเถอะครับ มัน หมายถึงการขัดเกลานิยคนด้วยให้มีความรับผิดชอบต่อ ส่วนรวม ลดความเห็นแก่ตัว ครับ	18
ประชาชน	มาตรการการ กำจัดขยะกลุ่ม กรุงเทพเหนือ ของหน่วยงานที่ มีส่วนเกี่ยวข้อง	1. เกรงจะถูกปรับและขายหน้าเมื่อทิ้งขยะลงพื้น ทุกวันนี้ก็ ต้องมองหาถังขยะทิ้ง บางทีเศษกระดาษทิชชูเล็กในมือก็ไม่ กล้าทิ้ง คะ 2. ตอนจะทิ้งขยะ มองหาถังขยะสาธารณะ แต่วางอยู่ไกลกว่า จะเดินไปถึงดีเลยใส่ไว้ในกระเป๋ากางเกง ฮ่า ฮ่า รู้สึกปลอดภัย ไม่ต้องกลัวถูกปรับ 3. มองไปเห็นแผนกำลังจะทิ้งขยะลงพื้นถนนขณะรถวิ่งบน ท้องถนน พอดีห้ามไว้ทัน เพราะคิดขึ้นได้ว่า ทุกๆที่มีกล้องติด เสาไฟตามถนน ต้องถูกปรับแน่เลย 4. พอดีเพื่อนบ้านเอาขยะไปทิ้ง จุตรวมขยะ ถังขยะล้นมาก กระเด็นลงมาพื้นรอบๆจุตรวมขยะด้วย สกปรกมากมากครับ	17

ตารางที่ 5 แสดงสรุปการให้สัมภาษณ์ประเด็นภาพรวมของการประยุกต์การจัดการองค์การยุคใหม่เพิ่ม
ประสิทธิภาพการกำจัดขยะกลุ่มกรุงเทพเหนือ

กลุ่มผู้ให้ ข้อมูล	ประเด็น	ผลการสัมภาษณ์	จำนวน
กรรมการ ชุมชน	การประยุกต์ การจัดการ องค์การยุคใหม่ เพิ่ม ประสิทธิภาพ การกำจัดขยะ	1. สำนักงานเขตต้องวางแผนเก็บขยะอย่างไร กับบอกประชาชน ด้วยนะครับ จะมาวันไหน เวลาไหนเก็บขยะ ประชาสัมพันธ์ด้วย นะ ไม่ใช่คิดเอาเองคิดตามใจตัวเองเห็นใจประชาชนด้วยครับ 2. ช่วยจัดการการเก็บขยะให้หมด เก็บวางถังขยะให้อยู่ที่เดิม ด้วยคะ มาเก็บขยะที่ไร ต้องเก็บตามตลอด เสียเงินรายเดือนก็ เสียประชาชนก็อยากได้ความสะอาดตลอดช่วงเวลามาเก็บขยะ นะครับฝากไว้ด้วย	22

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ประเด็น	ผลการสัมภาษณ์	จำนวน
เจ้าหน้าที่	การประยุกต์ การจัดการ องค์การยุคใหม่ เพิ่ม ประสิทธิภาพ การกำจัดขยะ	1. เจ้าหน้าที่ก็พยายามทำดีที่สุดแล้วนะครับ บางครั้งอาจจะเก็บขยะไปไม่หมด ก็อยากจะให้ช่วยรวบรวม เราจะไปเก็บให้ภายหลัง ทางเขตก็มีอาสาสมัครแต่ละซอย พวกเขาก็จะช่วยอีกแรงนะครับ 2. ทุกสัปดาห์ที่บ้านรวบรวมขยะไว้หน้าบ้าน แต่ก็ไม่ได้มาเก็บตามที่นัดไว้ ไม่คุ้มค่าเลย วันนั้นต้องสูญเปล่าในการเก็บขยะมารอขยะ แยะ จริงๆ	18
ประชาชน	การประยุกต์ การจัดการ องค์การยุคใหม่ เพิ่ม ประสิทธิภาพ การกำจัดขยะ	1. เจ้าหน้าที่ก็ควรจะออกมาตรวจตราบ้าง ไม่ใช่ตั้งแต่โต๊ะทำงาน โทรมาสั่ง เดินมาดูสภาพขยะบ้านที่ประชาชนด้วย จะให้สวัสดิการถึงขยะ 1 ถึง หรือสองถึงต่อหนึ่งหลัง ต่อบ้านสองหลัง ก็ควรมีให้ งบประมาณราชการก็คือภาษีประชาชน เข้าใจตรงกันนะคะ 2. รถขยะก็ไม่ควรจะเสียงดัง เวลามาถึงหน้าบ้านเสียงดังมากตื่นกันทั้งบ้านตื่นแบบตกใจ แล้วยังมาพร้อมกลิ่น ช่วยจัดการด้วยนะคะ 3. บางครั้งก็อยากให้เก็บขยะที่เป็นหลัก เป็นไม้ เป็นกระเบื้อง เพราะที่บ้านไม่มีที่เก็บได้แต่หวังว่า สำนักงานเขตจะมาเก็บให้ คุ้มค่ากับที่การที่ช่วยทำความสะอาดบ้าน แต่ก็ต้องมาได้รับปฏิเธรว่า เขตไม่มีนโยบายเก็บขยะหนักๆ มันอะไรกันครับ คุณเป็นเจ้าที่คุณเลือกได้ แต่เราประชาชนเราก็มีสิทธิ์ที่จะเลือกภาษีก็ภาษีเรา ถ้าไม่เก็บไป เราจะบรรทุกไปไว้ที่สำนักเขตอย่ามาลองดีกับผมนะ 4. ช่วยจัดการกลิ่นขยะด้วยนะคะ พอเก็บขยะเสร็จจู้เลยว่ารถขยะมา เพราะกลิ่นเหม็น เหม็นจนปวดหัวเลย เหม็นจริงจริงคะ และอีกอย่างช่วยล้างรถเก็บขยะด้วยนะคะ เราก็นิยติจ่ายเงินนะคะ ถ้าบอกว่าเงินที่เก็บค่าเก็บขยะจำนวนน้อย ก็บอกเราได้นะคะ เรานิยติ คะ	17

ตารางที่ 6 แสดงสรุปการให้สัมภาษณ์ประเด็นภาพรวมของปัญหาและอุปสรรคการจัดขยะกลุ่มกรุงเทพเหนือ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ประเด็น	ผลการสัมภาษณ์	จำนวน
กรรมการชุมชน	ปัญหาและอุปสรรคการจัดขยะ	1. ไม่เก็บขยะให้หมู่บ้านนี้ เพราะมีลูกบ้านไม่ยอมจ่ายค่าเก็บขยะ แยกขยะทำไปทำไม เมื่อกำจัดก็ยังไม่กำจัด เมื่อเก็บไปก็นำขยะไปรวมอยู่ดี ไม่มีประโยชน์ในการแยกเลย ไม่มีกฎหมายบังคับอย่างจริงจัง ไม่มีการลงโทษอย่างจริงจัง ประชาชนไม่กลัวที่จะไม่กำจัดขยะ เงินก็จ่ายไปให้สำนักงานเขตแล้ว ก็มาเก็บขยะให้เสียบื้อ	22
เจ้าหน้าที่	ปัญหาและอุปสรรคการจัดขยะ	1. ปัญหาการจัดขยะ ทำให้ต้องเสียงบประมาณมากในการกำจัด การเก็บและการกำจัด ใช้งบประมาณค่อนข้างเยอะ	18
ประชาชน	ปัญหาและอุปสรรคการจัดขยะ	1. รถเก็บขยะไม่พอ พนักงานไม่พอ พนักงานเก็บขยะมีแต่คนต่างด้าว ไม่ใช่คนไทย อันนี้เพียงแค่นิรฐาน มาเก็บก็ไม่ใช่เวลา มาเก็บที่ไร มาช่วงรถกำลังเดินทางไปทำงาน รถก็ติด วิ่งตามรถขยะก็เหม็น 2. เก็บขยะที่บ้านก็เก็บไม่หมด บริเวณถังขยะเคลื่อนมาก สกปรกมาก กินก็เหม็น ก็ทราบว่า เป็นขยะตัวเองแต่มันเหม็น ก็อยากให้รถเก็บขยะเก็บไปให้หมดนะครับ	17

อภิปรายผล

การอภิปรายผลสถานการณ์ขยะในกลุ่มกรุงเทพเหนือที่เสนอมา สอดคล้องอย่างมีนัยสำคัญกับวัตถุประสงค์ของการพัฒนาและการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะการจัดการขยะ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และการสร้างจิตสำนึกของประชาชน ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน และสามารถเชื่อมโยงกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมทั้งในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ ดังนี้

การศึกษาสภาพปัญหาการกำจัดการขยะของกลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ

การจัดการขยะในกลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ ซึ่งประกอบด้วยพื้นที่ที่มีความหลากหลายทั้งในด้านลักษณะชุมชน ความหนาแน่นของประชากร และพฤติกรรมการใช้บริโภค ส่งผลให้เกิดความท้าทายด้านการจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีความหนาแน่นสูง เช่น เขตจตุจักร เขตบางเขน หรือเขตลาดพร้าว ซึ่งปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในแต่ละวันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของเมืองและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ข้อเสนอในการเพิ่มถังขยะในพื้นที่สาธารณะ เช่น ป้ายรถเมล์ สวนสาธารณะ และหน้าร้านค้า รวมถึงการจัดระเบียบเวลาการเก็บขยะให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของประชาชนในแต่ละพื้นที่ เป็นแนวทางที่สะท้อนถึงความพยายามในการแก้ไขปัญหาที่ต้นทางและระหว่างทางก่อนที่จะขยะจะถูกปล่อยสู่สิ่งแวดล้อมอย่างไม่เหมาะสม นอกจากนี้ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เช่น การติดตั้งเซนเซอร์ตรวจระดับขยะในถังขยะ หรือการใช้ระบบ GPS ติดตามเส้นทางการเก็บขยะของรถขนขยะ สามารถช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถวางแผนการจัดการและปรับเส้นทางได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดปัญหาขยะล้นถัง และลดภาระงานที่ไม่จำเป็นของเจ้าหน้าที่ ซึ่งแนวทางเหล่านี้สอดคล้องกับข้อเสนอของ รุจิรา โพธิพันธ์ (2563) ที่เน้นการแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง การให้ความรู้แก่ประชาชนในระดับครัวเรือน และการส่งเสริมการแปรรูปขยะเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่า เช่น ปุ๋ยอินทรีย์จากขยะอินทรีย์ หรือของใช้จากวัสดุรีไซเคิล ทั้งนี้ แนวทางดังกล่าวยังสอดคล้องกับแนวคิด “การจัดการสิ่งแวดล้อมเชิงรุก” (Proactive Environmental Management) ที่ให้ความสำคัญกับการออกแบบระบบป้องกันปัญหาและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ต้นทาง แทนที่จะรอแก้ไขเมื่อปัญหาเกิดขึ้นแล้ว ซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งกับบริบทของพื้นที่เมืองที่ต้องการความยั่งยืนและมีข้อจำกัดด้านพื้นที่และทรัพยากร

ดังนั้น การศึกษาสภาพปัญหาและการนำเสนอแนวทางการจัดการขยะของกลุ่มเขตกรุงเทพเหนือควรมุ่งเน้นที่การสร้างระบบที่บูรณาการระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน โดยใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสนับสนุน เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพ ยั่งยืน และสอดคล้องกับบริบทของสังคมเมืองอย่างแท้จริง

การจัดการองค์การยุคใหม่เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการกำจัดการขยะของกลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ

การจัดการองค์การในยุคใหม่ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการบริหารจัดการภายในองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐเพียงอย่างเดียว แต่ยังหมายถึงการจัดโครงสร้างและกระบวนการทำงานที่ตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคม เทคโนโลยี และพฤติกรรมของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในประเด็นการจัดการขยะของกลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม การบริหารจัดการจึงจำเป็นต้องอาศัยแนวทางแบบบูรณาการ (integrated approach) ที่ครอบคลุมทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน หนึ่งในแนวคิดหลักของการจัดการองค์การยุคใหม่คือ การปรับเปลี่ยนจากระบบราชการแบบดั้งเดิมสู่การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Management) ซึ่งเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม โดยเฉพาะประชาชนในระดับชุมชน การใช้กิจกรรมสร้างการมีส่วนร่วม เช่น การประกวดหมู่บ้านปลอด

ขยะ เวิร์กช็อปการแยกขยะ หรือกิจกรรมแลกขยะเป็นแต้มสะสม ล้วนเป็นมาตรการที่สามารถสร้างแรงจูงใจและส่งเสริมพฤติกรรมที่เอื้อต่อการจัดการขยะอย่างยั่งยืน การเน้นบทบาทของกฎหมาย เช่น การออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเกี่ยวกับการคัดแยกขยะ หรือบทลงโทษสำหรับการทิ้งขยะไม่เป็นที่ รวมถึงการสนับสนุนเชิงบวก เช่น การลดภาษีให้กับธุรกิจที่ใช้วัสดุรีไซเคิล ล้วนเป็นส่วนหนึ่งของกลไกในการควบคุมและส่งเสริมในเวลาเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด “การกำกับด้วยสมดุลแห่งแรงจูงใจและการบังคับใช้กฎหมาย” (Balance of Incentives and Regulation) ผลการศึกษาของ อรอนงค์ ไต้งยะ และ หัซซากร วงศ์สายัณห์ (2561) ชี้ให้เห็นว่า ปัญหาในการจัดการขยะของกรุงเทพฯ นั้นมิได้เกิดจากโครงสร้างพื้นฐานเพียงอย่างเดียว แต่ยังรวมถึงความเข้าใจของประชาชนที่มีต่อบทบาทของตนเองในกระบวนการนี้ ซึ่งบ่งชี้ว่าการจัดการองค์การในยุคใหม่จะต้อง มุ่งเน้นการพัฒนาทุนมนุษย์ (Human Capital Development) ไปพร้อมกับการพัฒนาระบบ แนวทางการสร้าง “วัฒนธรรมการแยกขยะ” จึงไม่ควรเป็นเพียงแค่คำขวัญหรือโครงการระยะสั้น แต่ควรแทรกซึมอยู่ในวิถีชีวิตของประชาชนผ่านการศึกษา การรณรงค์ และการนำเทคโนโลยีมาช่วยสนับสนุน เช่น การใช้แอปพลิเคชันที่ช่วยแนะนำวิธีแยกขยะหรือแจ้งวันเวลาเก็บขยะล่วงหน้า

ในบริบทของกลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ ซึ่งประกอบด้วยทั้งพื้นที่ชุมชนเมือง ชานเมือง และชุมชนแออัด การจัดการองค์การจึงต้องยืดหยุ่นและเฉพาะเจาะจงตามลักษณะของพื้นที่ เช่น ในเขตบางเขนหรือหลักสี่ อาจเน้นระบบการเก็บขยะที่มีประสิทธิภาพและใช้เทคโนโลยีสนับสนุน ขณะที่ในเขตสายไหมหรือดอนเมือง อาจเน้นการสร้างเครือข่ายชุมชนเพื่อบริหารจัดการขยะอินทรีย์ในระดับครัวเรือน กล่าวโดยสรุป การจัดการองค์การยุคใหม่เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการกำจัดขยะของกลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ จำเป็นต้องเป็นระบบที่ ยืดหยุ่น มีส่วนร่วม ใช้เทคโนโลยี และเน้นการสร้างวัฒนธรรมร่วมในสังคม ซึ่งจะช่วยขับเคลื่อนการจัดการขยะให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืนในระยะยาว

แนวทางการจัดการองค์การยุคใหม่เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการขยะในพื้นที่กรุงเทพเหนือ

จากการวิเคราะห์ปัญหาและการศึกษารูปแบบการจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพ พบว่าการบริหารจัดการในพื้นที่เมืองจำเป็นต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านจำนวนประชากร ความหนาแน่นของชุมชน และข้อจำกัดด้านโครงสร้างพื้นฐาน ดังนั้น การจัดการองค์การยุคใหม่จึงต้องขับเคลื่อนด้วยหลักการของ ความคล่องตัว (Agility), ความโปร่งใส (Transparency), การมีส่วนร่วม (Participation) และการใช้เทคโนโลยี (Digitalization) เพื่อพัฒนาให้เกิดระบบจัดการขยะที่ยั่งยืน มีประสิทธิภาพ และครอบคลุมตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง

1. แนวทางสำคัญที่เสนอ ได้แก่ เพิ่มถังขยะและจัดวางในตำแหน่งที่เหมาะสม

การประเมินตำแหน่งถังขยะโดยอิงจากพฤติกรรมการใช้งานของประชาชน ความหนาแน่นของประชากร และลักษณะพื้นที่ เช่น ตลาด สวนสาธารณะ หรือสถานีขนส่ง เป็นกลยุทธ์ที่สะท้อนถึงการจัดการโดยอิงข้อมูล (Data-Driven Management) ซึ่งเป็นหัวใจของการบริหารในยุคดิจิทัล

2. กำหนดรอบเวลาการจัดเก็บอย่างชัดเจนและสม่ำเสมอ การบริหารจัดการเชิงระบบ (Systematic Management) ควรมาพร้อมการสื่อสารที่ชัดเจน เช่น การประกาศเวลาการเก็บขยะผ่านแอปพลิเคชันหรือป้ายประชาสัมพันธ์ในชุมชน เพื่อให้ประชาชนเตรียมขยะได้ตรงเวลา ลดปัญหาขยะตกค้าง และเพิ่มความเชื่อมั่นต่อระบบของรัฐ

3. ใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนกระบวนการจัดการขยะ เช่น การติดตั้งเซนเซอร์วัดระดับขยะในถัง, ระบบแจ้งเตือนเมื่อถังเต็ม, ระบบ GPS บนรถเก็บขยะ, หรือการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการขยะด้วย AI เพื่อปรับแผนการจัดเก็บให้สอดคล้องกับปริมาณขยะจริง ซึ่งเป็นการใช้ Smart Waste Management อย่างแท้จริง

4. ส่งเสริมการแปรรูปขยะให้เกิดมูลค่า การพัฒนาเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ควรเป็นส่วนหนึ่งของแผนยุทธศาสตร์ เช่น การตั้งศูนย์แปรรูปขยะอินทรีย์ในชุมชน หรือส่งเสริมการแยกขยะรีไซเคิลเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ ช่วยลดภาระในการกำจัดขยะปลายทางและเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน

5. สร้างกลไกการมีส่วนร่วมของชุมชน ผ่านกิจกรรม เช่น การอบรมเรื่องการแยกขยะ อาสาสมัครสิ่งแวดล้อม การจัดกิจกรรมแลกขยะเป็นคะแนนสะสม หรือจัด “ตลาดรีไซเคิล” เป็นประจำ เป็นแนวทางที่ช่วยสร้าง ความเป็นเจ้าของร่วม (Shared Ownership) และสร้างวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมในระยะยาว

6. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการกำกับดูแล โดยประชาชนสามารถรายงานปัญหาขยะ ผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น แอปพลิเคชันหรือไลน์ของเขต ช่วยให้เกิดระบบ ตรวจสอบร่วม (Co-Governance) ระหว่างรัฐกับประชาชน ทำให้การบริหารมีความโปร่งใสและสามารถปรับปรุงได้อย่างรวดเร็ว

7. พัฒนาที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เสี่ยง เช่น ชุมชนริมคลองหรือพื้นที่รกร้าง ควรได้รับการปรับปรุงอย่างมีมนุษยธรรม (Humane Urban Development) ผ่านโครงการเคหะชุมชนที่เอื้อต่อการจัดการขยะ เช่น มีจุดทิ้งขยะรวม มีถังหมักขยะอินทรีย์ในครัวเรือน และส่งเสริมการจัดการโดยชุมชนเอง

สรุปได้ว่าแนวทางที่เสนอข้างต้นเป็นการบูรณาการระหว่าง การบริหารจัดการเชิงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อพัฒนาระบบจัดการขยะอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมทั้งต้นทาง กลางทาง และปลายทาง โดยเฉพาะในพื้นที่กรุงเทพเหนือที่มีความซับซ้อนของสภาพชุมชนเป้าหมายสำคัญคือการก้าวไปสู่ “เมืองอัจฉริยะที่สะอาดและยั่งยืน (Smart & Sustainable City)” ซึ่งต้องอาศัยทั้งวิถีคิดแบบใหม่ขององค์กรปกครองท้องถิ่น และความร่วมมือของทุกภาคส่วนในสังคมอย่างต่อเนื่อง

สรุป

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพปัญหาการกำจัดขยะในพื้นที่กลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ วิเคราะห์แนวคิดการจัดการองค์การยุคใหม่ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบการจัดการขยะ และเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ซึ่งประกอบด้วยกรรมการชุมชน เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการกำจัดขยะ และประชาชนในพื้นที่กลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ ผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth

Interview) และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาหลัก ในการจัดการขยะของพื้นที่กลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ คือการขาดระบบคัดแยกวัสดุรีไซเคิลที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ การจัดการส่วนใหญ่อาศัยความสนใจของประชาชน อีกทั้งยังพบปัญหาการทิ้งขยะผิดจุดและไม่ตรงเวลา ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบ ในส่วนของ แนวคิดการจัดการองค์การยุคใหม่ ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการขยะ ได้แก่ การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ เช่น ระบบคัดแยกขยะอัตโนมัติ การใช้เซนเซอร์ตรวจวัดปริมาณขยะ และการวิเคราะห์ข้อมูลด้านขยะเพื่อสนับสนุนการวางแผนและตัดสินใจ นอกจากนี้ การสร้างความร่วมมือภายในชุมชนมีบทบาทสำคัญ โดยควรมีการให้ความรู้แก่ประชาชน ส่งเสริมแรงจูงใจในการคัดแยกขยะ และเชื่อมโยงความร่วมมือกับองค์กรท้องถิ่น ธุรกิจรีไซเคิล และเครือข่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง แนวทางการจัดการองค์การยุคใหม่ที่เสนอในงานวิจัยนี้ มุ่งเน้นที่ การจัดระบบการจัดการขยะอย่างมีโครงสร้าง ได้แก่ การแยกขยะตามประเภท การสนับสนุนการใช้ผลิตภัณฑ์ที่สามารถรีไซเคิลได้ การลดการใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียว รวมถึงการปลูกฝังวัฒนธรรมการจัดการขยะในระดับครัวเรือนและชุมชน โดยเสนอให้ภาครัฐมีบทบาทในการกำหนดนโยบายที่เน้นการสร้างการรับรู้และจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งส่งเสริมความร่วมมือแบบบูรณาการระหว่างภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคีเครือข่าย เพื่อสร้างระบบจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืนในระยะยาว

จากงานวิจัยนี้ คือ การบูรณาการองค์ความรู้ด้านการจัดการองค์การยุคใหม่เข้ากับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในระดับพื้นที่ ซึ่งสามารถเป็นต้นแบบหรือแนวทางในการศึกษาและประยุกต์ใช้ในพื้นที่อื่นที่ประสบปัญหาในลักษณะเดียวกัน ทั้งยังสามารถสนับสนุนการพัฒนานโยบายสาธารณะด้านการจัดการขยะให้มีความเหมาะสมกับบริบทของเมืองใหญ่และชุมชนเมืองที่มีความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

การประยุกต์ใช้การจัดการองค์การยุคใหม่เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการกำจัดขยะของกลุ่มเขตกรุงเทพเหนือ

1. ผู้บริหารเขต ควรมีนโยบายจัดประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารด้านการจัดการขยะมูลฝอย ปัจจุบันประชาชนยังขาดความรู้การแยกขยะมูลฝอยส่งผลให้ยังมีขยะบางประเภทที่รถยนต์เก็บขนและขนส่งขยะของเขตไม่สามารถเก็บขยะประเภทนั้นไปทิ้งศูนย์กำจัดขยะได้ ซึ่งเขตต้องทำความเข้าใจกับประชาชน
2. ผู้บริหารเขตควรจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยและการรักษาสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกันกับเขตและภาคีเครือข่าย

3. ผู้บริหารเขตควรจัดเวทีประชาคมให้ประชาชนมีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ การจัดการขยะมูลฝอย เพื่อเป็นการทำความเข้าใจระหว่างประชาชนและเขตเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนและยังเป็นการ สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังด้านสิ่งแวดล้อมแก่เขต

เชิงแนวทางปฏิบัติ

1. เจ้าหน้าที่เขตจัดเก็บรวบรวมขยะ ณ จุดตั้งวางถังขยะริมถนน ในซอยไม่ให้มีขยะตกค้าง
2. เจ้าหน้าที่เขต ทำหน้าที่ขนส่งขยะมูลฝอยล้างทำความสะอาดรถยนต์ขนส่งขยะมูลฝอย เป็นประจำที่ขนส่ง และใช้น้ำยาดับกลิ่นระหว่างทางเก็บขนและขนส่งขยะ เพื่อไม่ให้เกิดกลิ่นเหม็นรบกวนแก่ประชาชนเขตกรุงเทพเหนือ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. สำนักงานเขตควรมีการศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อจัดการขยะภายในเขตในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ประชาชนผู้ผลิตขยะมูลฝอย การจัดการขยะ มูลฝอยของเขตนำผลการศึกษามาพัฒนา ส่งเสริมการจัดการขยะมูลฝอยต่อไป
2. การจัดการขยะมูลฝอยต้องปรับวิธีการจัดการให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงและ ความเจริญของเมือง เพราะความเจริญของเมืองส่งผลให้ปริมาณและคุณลักษณะของขยะมูลฝอย เปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้นเทศบาลจึง ควรมีการวางแผนและเตรียมความพร้อมในการรับมือการจัดการ ขยะไว้เป็นการล่วงหน้า สำหรับใช้เป็นแนวทาง ในการวางนโยบายในการจัดการขยะมูลฝอยใน อนาคตต่อไป
3. การจัดการขยะมูลฝอยควรมีการบูรณาการร่วมทั้งภาครัฐ และเครือข่าย ภาคี และประชาชน เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยร่วมกัน

เอกสารอ้างอิง

- กุลพรภัสร์ วงศ์มาจารย์ภิญญา, สุขุมพงศ์ ชาญนวงศ์, ธนชาติ ประทุมสวัสดิ์ และปกรณ์ ปรีชาภรณ์. (2524). รูปแบบการจัดการยุคใหม่ที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์การอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา บริษัท ไทย สมายล์ บัส จำกัด. วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 7(4), 2297-2313.
- ณัฐพันธุ์ เขจรนนท์. (2551). การจัดการองค์การ. กรุงเทพฯ: ซีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- คณะบริหารการพัฒนาสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (2560). รายงานการประเมินผลการดำเนินงานลดและคัดแยกขยะมูลฝอยของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2557-2560. สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์.
- จังหวัดกรุงเทพมหานคร. (2561). รายงานประจำปี 2561 สำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร. สำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร.

- ธีรทัต ชูดำ. (2551). *แนวคิดและหลักการจัดการยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- พงศ์สันต์ ศรีสมทรัพย์. (2545). *การบริหารทีมงานและภาวะผู้นำ*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- พงศวีร์ สุภานนท์. (2564). *นวัตกรรมกับการพัฒนาองค์กรในยุคดิจิทัล*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พิทยา บวรวัฒนา. (2552). *การจัดการทรัพยากรมนุษย์ยุคใหม่*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2559). *การศึกษาคาดการณ์ปริมาณขยะมูลฝอยในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2559–2573*. คณะสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2548). *เอกสารการสอนชุดวิชา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รุจิรา โพธิ์พันธ์. (2563). *การพัฒนาแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนเทศบาล ตำบลหนองล่อง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน*. วิทยานิพนธ์สาขารัฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- วชิราภรณ์ ขุนจันทร์, (2557). *โครงการกลยุทธ์การจัดการขยะอย่างมีส่วนร่วมในเทศบาลเมืองเขารูปช้าง (รายงานการวิจัย)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- นิตยสารฟอบส์. (2562). *การจัดอันดับเมืองที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติมากที่สุดในโลกประจำปี 2562*.
- สมพิศ สุขแสน. (2556). *การจัดการภาครัฐแนวใหม่*. กรุงเทพฯ: วี.พี. อินเตอร์พริ้นท์.
- สมยศ นาวิการ. (2547). *การบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กร*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- อนันท์ งามสะอาด. (2551). *การจัดการองค์การ*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- อรอนงค์ ไต้ยะ และหัชชากร วงศ์สายัณห์. (2561). *ปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาพื้นที่เขตหนองแขม*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์. (2554). *การพัฒนาทักษะการทำงานและการเรียนรู้ในองค์กร*. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เนต.
- Certo, S. C. (2007). *Modern management*. USA: Prentice Hall.
- Herbert, A. S. (1960). *The new science of management decision*. New York: Harper & Row.
- Oranong, T., & Hatchakorn, W. (2018). *Problems of municipal waste management in Bangkok: A case study of Nongkhaem District*. Bangkok: Local Government Research Journal.
- Rujira, P. (2020). *Development of household waste management guidelines in Nong Long Subdistrict, Wiang Nong Long District, Lamphun Province*. Chiang Mai: Community Environmental Research Center.
- Stoner, J. A. F. (1978). *Management*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Watchiraporn, K., et al. (2014). *Community-based waste management strategy development*. Bangkok: National Institute of Development Administration.
- Wongmajarapinya, K., Channuwong, S., & Pratoomsawat, T. (2024). *The model of modern management influencing sustainable organization development of Thai Smile Bus Company Limited*. Migration Letters, 21(S2), 385-399.

